

Marian Anczyk

Sprawozdanie z przebiegu Konferencji Prezydentów Europejskich Izb Adwokackich i posiedzenia Prezydium UIA w Wiedniu w dniach 11-13 lutego 1994

Palestra 38/3-4(435-436), 198-200

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

spotkanie w monumentalnym Palais de Justice bądź w nowoczesnym gmachu uniwersytetu. Wykłady były przeplatane uroczystymi obiadami i kolacjami, w czasie których następowało prawdziwe zbratanie adwokatów połączonych tą samą misją i podobnymi, choć w różnej skali, problemami.

Zbigniew Cichoń

Sprawozdanie z przebiegu Konferencji Prezydentów Europejskich Izb Adwokackich i posiedzenia Prezydium UIA w Wiedniu w dniach 11–13 lutego 1994

I. W dniach 11–13 lutego 1994 roku odbyła się w Wiedniu XXII Konferencja Prezydentów Europejskich Izb Adwokackich – Wiedeńskie Rozmowy Adwokackie (Europäische Präsidentenkonferenz – Wiener Advokatengespräche) organizowana przez Austriacką Izbę Adwokacką.

W tym roku w Konferencji wzięło udział – obok przedstawicieli władz austriackich i świata prawniczego Austrii – ok. 30 delegacji europejskich izb adwokackich. Brak było delegacji z krajów b. ZSRR. Uczestniczyli w niej także przedstawiciele światowych organizacji adwokackich IBA, UIA, AIJA i in., a wśród nich przedstawiciele adwokackiej organizacji przy Unii Europejskiej (CCBE).

W obradach, które toczyły się w Pałacu Ferstel, brał także udział, serdecznie witany, inicjator Konferencji, były długoletni Prezes Austriackiej Izby Adwokackiej – dr Schuppich, znany przyjaciel polskiej adwokatury.

Obradom przewodniczył Prezes tej Izby – dr Klaus Hoffmann.

Główny referat wygłosił Przewodniczący CCBE Niels Fisch-Thomsen na temat: *Prawo osiedlania się adwokatów – bez granic, konsekwencją Konwencji GATT?*

Referent wskazał na rozbieżności poglądowe na ten temat w łonie krajów Unii Europejskiej. Jego zdaniem musi nastąpić liberalizacja w osiedlaniu się adwokatów zagranicą, prawo wspólnoty europejskiej (*droit communautaire*) winno mieć szersze zastosowanie, istnieje potrzeba uregulowania obowiązku ubezpieczenia zawodowego od odpowiedzialności cywilnej, należy wykluczyć możliwość łączenia zawodu adwokata z zawodem notariusza i pośrednika w obrocie

nieruchomościami, a same usługi adwokatów zagranicą ograniczyć do konsultacji w zakresie ich rodzimego prawa, chyba że nabyli uprawnienia adwokackie w kraju osiedlenia.

Dla zobrazowania głosów uczestników – można wymienić głos dziekana Izby Paryskiej, Farthouata, który uważa, że osiedlanie się adwokatów winno być ściśle uregulowane, a w szczególności umożliwiona powinna być kontrola zagranicznych adwokatów przez korporację adwokacką. Podzielił też pogląd referenta, że usługi tych adwokatów winny ograniczać się do konsultacji w zakresie ich rodzimego prawa, co nie wyklucza współpracy korespondencyjnej.

Przedstawiciel niemieckiej adwokatury dr Haas poinformował, że jeszcze w październiku br. winna być uchwalona ustawa o adwokaturze niemieckiej, a przewiduje się szeroką liberalizację prawa osiedlenia się obcych adwokatów, choć pod pewnymi warunkami.

Przedstawiciel austriackiej adwokatury poinformował, że obecnie wyraża się pogląd, aby umożliwić osiedlanie się adwokatów Unii Europejskiej w Austrii na zasadzie wzajemności, ale przy ograniczeniach przedstawionych przez referenta m.in. występowanie w sądzie obok adwokata austriackiego – ale generalnie bez prawa osiedlenia się na stałe w Austrii...

Zabierając ponownie głos, referent przypomniał, że Gatt zadał śmiertelny cios zasadzie wzajemności, co nie wyklucza możliwości zawierania stosownych umów o klauzuli niejako najwyższego uprzywilejowania. Wyraził nadto ubolewanie zaliczenia przez Gatt usług adwokackich do kategorii usług handlowych, mimo protestów organizacji adwokackich – co w efekcie może prowadzić do zniknięcia zawodu adwokata. Stąd trafne uwagi niektórych mówców (m.in. z AIJA i Polski), że zadaniem adwokatury jest nie tylko konsultować i występować w sprawach gospodarczych – ale także bronić człowieka i jego praw.

Delegaci części adwokatów przedstawili nadto problematykę nurtującą ich środowisko. Przedstawiciel polskiej adwokatury zreferował zagadnienie otwierania kancelarii przez zagranicznych adwokatów w Polsce oraz poinformował o powołaniu Komisji ds. projektu nowego prawa o adwokaturze, która w swych pracach pragnie uwzględnić najlepsze rozwiązania organizacyjne w świecie a w Europie w szczególności, a także wymogi wyływające z konwencji podpisanych przez Polskę, czy też tych, do których podpisania nasz kraj aspiruje w ramach procesu integracji Nowej Europy.

Podsumowując dyskusję prezes dr Hoffmann stwierdził, że celem Konferencji nie było podejmowanie jakiegokolwiek uchwały, ale wymiana doświadczeń i poglądów – a ta była bardzo cenna dla jej uczestników. Dyskusja nie pozwoliłaby zresztą ustalić nawet ogół-

nych zasad dot. osiedlania się zagranicznych adwokatów w innych krajach. Niezależnie od tego sprawa dotyczy głównie krajów eksportujących myśl prawniczą, przed czym bronią się kraje słabsze ekonomicznie. Poza tym prawo gospodarcze nie jest jedyną domeną działalności, a zapomina się przy tym wszystkim o naszej służbie dla człowieka.

Uczestnicy Konferencji zostali przyjęci przez V-Kanclerza Austrii dra E. Buska, przez Prezydenta Austrii dra Th. Klestila, przez Ministra Sprawiedliwości dra N. Michalka oraz burmistrza miasta Wiednia dr H. Zilka. Austriacka Adwokatura wydała uroczysty bankiet w pięknych salach Pałacu Pallavicini. Na zakończenie Konferencji adwokaci mogli uczestniczyć w dorocznym, ekskluzywnym Balu Prawników odbywającym się w salach Hofburga.

II. W sobotę i niedzielę 12, 13 lutego 1994 r. Unia Międzynarodowa Adwokatów (Union Internationale des Avocats – w skrócie UIA) zwołała robocze zebranie Rady Prezydialnej Unii, do której zalicza się V-Prezydentów UIA powołanych dla poszczególnych krajów. Omówiono sprawozdanie z działalności UIA, projekt budżetu, plan pracy Unii i jej Komisji Roboczych. Stwierdzono m.in. brak zainteresowania działalnością UIA w krajach Europy Środkowej i Wschodniej. Zastępca sekretarza prowadzący sprawy tych krajów mec. Dana Gruia-Duffaut z Paryża podała obiektywne powody tej sytuacji tj. w szczególności ogólnie trudną sytuację ekonomiczną adwokatów w krajach postkomunistycznych. Sugerowała ona konieczność zorganizowania spotkań Unii z młodymi adwokatami. Mając na uwadze owe względy ekonomiczne, UIA ustaliła 50-procentową ulgę w składkach dla indywidualnych adwokatów. Składka ta wynosi więc ok. 350 fr. rocznie, co pozwala uczestniczyć w działalności Unii, jej seminariach wg ulgowych warunków i otrzymywać systematycznie materiały informacyjne Unii. Poczucie więzi z kolegami innych krajów winno się przejawiać przynależnością do Unii, w której oficjalnymi językami są języki francuski, angielski, niemiecki, włoski, hiszpański oraz arabski.

Obradom przewodniczył jej Prezes adw. mediolański Mauro Rubino-Sammartano, który apelował o jak najliczniejszy udział w Kongresie UIA w Marrakech w dniach od 28 października do 1 listopada br. Informacji w sprawach dot. zapisów członkowskich czy Kongresu udziela biuro UIA – 25. Rue du Jour 75 001 Paris.

Adwokaturę polską reprezentowali w Wiedniu Prezes NRA Maciej Bednarkiewicz oraz czł. Prez. NRA Marian Anczyk.

Marian Anczyk